

de, at det hele skulle bygge på frivillige aftaler. Det blev det så ikke; det blev tvangslovgivning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skylder hr. Anders Fogh Rasmussen en tak for svaret, og så vil jeg bare notere, at det da er nogle sølle kanonbåde, man råder over i Venstre. Først sendte man en kanonbåd af sted: Indgås der forlig med Enhedslisten og SF om de grønne afgifter, vil Venstre ikke være med til et forlig om finansloven. Bum! Den kanonbåd kunne sejle nogle uger. Så sank den.

Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde, at man ville give regeringen en ny chance for at lave en aftale med Venstre: Vi vil til efteråret gøre endnu et forsøg på at lave aftaler med regeringen, som kan lede frem til en aftale om finansloven for 1996, men *nu* er det sidste udkald. Og med dette udsagn blev en ny kanonbåd sat i vandet, og et af kravene til den kanonbåd var, at forlig om finansloven skulle indeholde besparelser på uddannelsesorloven. Den kanonbåd sejlede bare et par timer, for så sagde hr. Torben Lund, at det ikke kunne komme på tale.

Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde før i svaret til mig, at man da under alle omstændigheder ville gå ind i forhandlinger med regeringen om finansloven. Og nu er truslen ikke, at man vil udelukke et forlig – nej, nu er truslen, at man vil forhandle.

Jeg er sådan set enig i, at det er en trussel, og den ville vi gerne have været foruden. Til gengæld noterer vi os også, at Venstres trusler har vist sig at være teatertorden, og det vil vi bede alle om at huske, når den næste kanonbåd bliver sat i vandet.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Først vil jeg sige om diskussionen om WEU, at jeg synes, det er en meget mærkelig diskussion, der foregår her i dag. Det er, som man fra alle sider har låst sig fast på, hvad man skal mene om et WEU, man måske slet ikke kender indholdet af om 2-3 år. Jeg synes, det er en meget mærkelig diskussion. Men det kan vi jo vende tilbage til. Jeg har jo lovet hr. Keld Albrechtsen, at jeg, når vi når til Enhedslistens indlæg, vil sige lidt mere om det.

Så vil jeg i øvrigt sige til det med diskussionen om finansloven, og om det nu er en trussel mod Socialdemokratiet, at der kommer alle de her krav og anbefalinger fra den ene og den

anden side, at dette jo er en afslutningsdebat. Jeg tror ikke, den på det punkt adskiller sig stort fra de afslutningsdebatter, vi har haft i mange, mange år, og det er sådan set ligegyldigt, hvem der har siddet i regering, og hvem der har været i opposition. Under en afslutningsdebat skærpes tonen lidt, man varmer op til finansloven, og så viser det sig jo gerne alligevel, at der på en lang række felter er mulighed for at lave fornuftige aftaler, når man når til vejs ende.

Jeg kan da huske, hvordan det gik sidste år i forbindelse med finansloven. Da hørte vi også meget om en dagpengereform. Vi hørte meget om, at der nu skulle sættes ind på en arbejdsmarkedsreform. Nu skulle vi det ene, og nu skulle vi det andet, og så skulle det skubes til i år.

Resultatet blev rent faktisk, da vi så lavede en aftale om finansloven med Venstre og De Konservative, at vi havde nok at gøre med at holde styr på pengene. Det kostede os faktisk omkring 1 mia. kr. at indgå aftalen, for pludselig var det merudgifter eller mindreindtægter, det handlede om. Det var noget med hotelmoms, og det var noget med gaveafgifter, der skulle sættes ned. Vi havde såmænd nok at gøre med at holde igen, så pengene ikke skulle fosse ud af statskassen. Sådan går det jo så mærkeligt, når forhandlingerne først kommer i gang.

Men i øvrigt er det jo også en interessant diskussion efter at have hørt hr. Holger K. Niensens indlæg. Tidligere på dagen blev vi beskyldt for, at nu var regeringen virkelig drejet til venstre; efter finanslovsaftalen havde man kun kigget til venstre i salen. Alt, hvad vi lavede, var sammen med SF og Enhedslisten; vi ville slet ikke høre på den højre side.

Så hørte vi hr. Holger K. Niensens indlæg: Regeringen er blevet totalt højredrejet her i den seneste tid.

Jeg tror, at det i virkeligheden er viser, at regeringen er udtryk for en meget god balance i dansk politik; den ligger pænt på midten.

(Kort bemærkning).

Niels Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Duetoft, som benyttede sig af lejligheden til at lave et lille lokalt valgindslag, at det næsten ikke er til at bære, når hr. Peter Duetoft og andre såkaldt velmenende regeringspartipolitikere rejser landet og navnlig hjemegnen og valgkredsene rundt for at meddele, at nu har man reddet en virksomhed for nogle afgifter, for i stedet for det